

FOLK og LAND

UAVHENGIG AVIS

Redaksjonssekretær: MARN A MELSOM PEDERSEN
 Redaktør: KÅRE HAUGERUD
 Forretningsfører: HARALD K. SCHAANNING

Postadresse: Boks 924 Sentrum, 0104 Oslo 1.
 Kontortider: Enerhaugsplassen 4, Oslo:
 mandag kl. 17-20, tirsdag kl. 11-14 og onsdag kl. 17-20.
 Telefon: (02) 19 06 71 - (Telefonsvarer).
 Redaktørene treffes etter avtale.

Abonnement: Pr. år kr. 80,- (i omslag kr. 100,-). Utlandet + kr. 10,-.
 Giro: Post 5 16 45 04. Bank 6063.05.01248
 Abonnementet (10 nummer i året) løper til det oppsies skriftlig.
 Annonser forskuddsbetales med kr. 1,- + m.v.a. pr.spaltem.m. Minstepris kr. 50,-.
 Utgiver: A/S HISTORISK FORLAG.

HVORFOR LESE «FOLK OG LAND»

NS var et parti av individualister. Men ett hadde vi – det altoverveiende flertall av oss – felles, kjærligheten til Norge og folket vårt. Derfor endte vi som vi gjorde, mellom barken og veden på vår nasjonale Uriaspost. Hjemme kjempet vi for norske interesser, MOT okkupasjonsmakten. Ute kjempet vi for norske interesser, SAMMEN med dem, mot Sovjet som da allerede hadde angrepet Norden ved å overfalle Finland, og sluke tre småstater i vår nærhet Estland, Lettland og Litauen.

Dette ble for innviklet for våre hjemlige jøssinger den gang, uvant som de var med å ta individuelle avgjørelser. De overlot tenkningen til parolemakerne og skrek i kor: Korsfest, korsfest de UNASJONALE. I dag skriker de samme menneskene, om enn ikke like unisont – noen har våknet av transen – Korsfest, korsfest de NASJONALE. Antagelig tror de at de skriker den samme parolen som tidligere. Den lille u-en som er blitt borte, kan det vel ikke være så nøye med. Dages skole ser stort på den slags bagateller i norskundervisning.

Det er andre bagateller også. Hvilken stormakt var det egentlig som sørget for at Norge ble trukket inn i den annen verdenskrig? Og var det Quisling eller var det den selvvalgte Nygaardsvold-regjeringen som hadde ansvaret for at vi måtte delta i den, både ubevæpnete og uforberedte? Vår skoles undervisning er mer opptatt av at elevene tar den rette indoktrinering enn av den historiske sannhet.

Tror du det er rett å høre begge parter før du tar standpunkt i en sak? Da er det nødvendig for deg at du leser «Folk og Land». Du kan trygt gjøre det uten å være redd for å bli ensidig. Våre statsstøttede massemedia vil sikkert fortsette å sørge for «balansen».

Hva vernevilje betyr

Ola E. Buttingsrud, Haltingby, har vært sveitsisk statsborger og har også studert historie i Sveits. Om sine sveitsiske erfaringer skriver han i «Dag og Tid» 8. januar 1987:

«Dagny Skauge har i alle fall ikkje rett når hu trur at Sveits ikke var utsett for intriger frå stormaktenes side. (Ei psykologisk krigføring kan sikkert også Sverige vise til, men det tør eg ikkje uttale meg om.) Men avgjerande er, og det kan bevisast med tyske do-

kument – at Hitler ikkje ville ofre ein million mann av ei åtaksmakt mot det vesle Sveits. Tyskarane visste at sveitsarane var viljuge til å kjempa ihuga for fridommen sin. Slik ville åtaksmakta ikkje stå i noko forhold til verdien ved det ein vann ved ein okkupasjon, særleg ettersom naudsynt utstyr var klart til spreining under tilbaketrekking til fjellområda. Like sikkert kan det bevisast at tyskarane visste om den stikk motsette situasjonen

(Forts. s. 7)

Ny medarbeider i «Folk og Land»

Av Marna Melsom Pedersen

På grunn av den anstrengte arbeidssituasjonen i «Folk og Land», er jeg blitt bedt om å delta i redaksjonen av avisen. Da jeg ikke har noen yrkesmessig bakgrunn for en slik stilling, får jeg bare håpe at lykken vil stå den dristige bi, og at det vil vise seg at jeg må være en smule «arvelig belastet» for oppgaven. Min far var nemlig den tidligere redaktør av avisen, Odd Melsom.

Selv har jeg min «partibakgrunn» i NSUF, hvorfra jeg i alders fylde meldte meg til tjeneste i Det Tyske Røde Kors, hvor jeg var til freden brøt løs over oss. Siden ble det en dags fengselsstraff for hver dag jeg hadde arbeidet på lasarettet. Således lærte jeg på kroppen å respektere jøssingenes sans for Moselovens bestemmelser om øye for øye, og tann for tann.

Jeg er fullt klar over at det er mange forskjellige oppfatninger blant NS-folk både når det gjelder fortid, nåtid og fremtid. Og til lags åt alle kan ingen gjera, heter det. Likevel vil jeg etter beste evne forsøke å la alle grupperinger, også motstandere fra krigens tid, få slippe til i spaltene.

For det er ikkje bare vi som har «gale» meninger i dette landet. «Retts»-oppgjøret var en advarsel også til den lille jøssing om at makt er rett. Var først prinsippet om at man i

politiske saker kunne se bort fra alle tidligere rettsprinsipper, lage lover med tilbakevirkende kraft og gi blaffen i grunnlovens bestemmelser, knesatt, – var i realiteten også jøssingene temmelig rettsløse. Selv om det tok sin tid før de i sin seiersrus oppdaget det.

Nå er situasjonen begynt å gå opp også for dem. Oljeeventyret har fått en baksmell og hele systemet er i økonomisk ubalanse. Og hva verre er, er at den økologiske ubalansen truer med å ta livet av oss alle sammen. At vårt helsevesen bryter sammen, skyldes ikke først og fremst mangel på bevilgninger, men et enormt fysisk forfall fordi hele vårt livsgrunnlag er gjennomforgiftet. I det hele tatt er jo våre enorme samfunnsproblemer et uttrykk for at de som styrer dette landet er i håpløs utakt med virkelighetens lover. Og det er dette som nå begynner å gå opp for stadig fler og fler.

Og da når de forsøker å komme til orde for å snu strømmen – oppdager de til sin forferdelse at de har ikke mer de skulle ha sagt enn det vi har.

Enhver som oponerer mot de livsfjerne pressgruppene, blir øyeblikkelig utnevnt enten til nazist eller fascist, og behandlet deretter. I dag har vi først prinsippet om at man i

alle slag. I virkeligheten er det en umulighet å sette munnkurv på Loke uten at det i neste runde også rammer Tor.

Det må derfor være en vesentlig oppgave for oss, å arbeide for å få innført virkelig ytringsfrihet, så man atter trygt kan gi uttrykk for sine meninger, eller lese om andres, uten å risikere levebrødet. La folket få komme til orde i alle store saker, og selv avgjøre stridighetene gjennom folkeavstemning som i Sveits.

Vi bør også på alle punkter vedstå oss vår fortid, både dens gode og dårlige sider. Men så må vi også forlange at jøssingene vedstår seg sin. Og i den forbindelse må det for oss, som for andre, være tillatt å lære i livets skole og revidere foreldete oppfatninger.

Hva våre tyske allierte angår (allierte ved fronten, ikke på hjemmeplanet), så var deres myrderier under krigens gang, om vi så godtar våre motstanderes verste sifre uten diskusjon, faktisk små i forhold til den massedød som i dag finner sted i den tredje verden. Enten dette nå skyldes skjult rasisme, de seirende hadde jo fra tidligere tider serier med folkemord på samvittigheten, eller rett og slett, det må man vel ha lov å si, kriminell udugelighet, så blir resultatet det samme.

Også vi ytterst til venstre har lidt

Av Synnøve Narmo

Jeg har fått tilsendt noen nummer av «Folk og Land» uten å være abonnent.

Og når jeg leser på første side i nr. 1/1987 «Har NS-folk et samfunnsansvar?», der det bl.a. står at «de fleste av oss bet tennene sammen og gikk løs på den oppgaven det var å bygge et menneskeverdige liv for oss og våre», da kan jeg bare si at presis en slik tilværelse har jeg levd hele livet. Så jeg tror ikke at vi som kommer fra den siden som i dette båsammfunnet kalles den yterste venstresiden, har hatt det noe lettere enn dere.

For å ta mitt eget tilfelle, sto jeg igjen helt alene som toogtyveåring og kan trygt si at jeg ble ribbet til benet – spesielt psykisk. Men jeg var oppdratt til å tro på det Jesus sto for, og i den villfarelsen gikk jeg hen og giftet meg blant de mest gammeldage, konservative i

politikken – noe som bare kan beskrives som et sant mareritt. Og helt til for seks år siden har jeg trodd at det bare var meg det var noe galt med som hele tiden følte meg trampet på. Men da ble jeg vekket og forsto sammenhengen.

Og nå vil jeg bare si: Vi alle har vel et samfunnsansvar, ihverfall hvis vi har satt barn til denne verden.

Men jeg må bare beklage: Med den behandling jeg har fått, er jeg slett ikke blitt nasjonalist. Jeg har aldri følt meg hjemme noe sted, så for meg er det presis det samme hvor jeg er, når jeg bare får beholde menneskeverdet i meg.

Og det tapte mennesket i meg, det fant jeg igjen da jeg

meldte meg ut av statskirken. Ja, kort sagt: Da jeg snudde ryggen til alt gammelt.

Jeg sa til presten vår: Det føles som å komme fra helvete og inn i himmelen. Så det ble for meg den nye himmel og den nye jord, der himmel og jord blir ett.

Synnøve Narmo
2340 Løten

RED ANM.: Er du nå helt trygg på at du ikke kastet barnet ut med badevannet? Det er jo ikke så absolutt sikkert at kirken og Jesus står for helt det samme? Og når du føler deg forpliktet til å ta et samfunnsansvar for barna dine, så er du nok mer «nasjonalist» enn du selv er oppmerksom på. Invertfall hvis du er interessert i at også naboens barn skal få en leveverdige fremtid i dette landet.